

obchodní živnosti dále zcizil, kdežto žalovaný není obchodníkem a koupil koně pro polní hospodářství. Z toho usuzuje odvolací soud správně, že prodej sporného koně jest na straně žalobcově obchodem podle čl. 273 obch. zák., kdežto koupě koně na straně žalovaného obchodem není. Mylný jest však názor odvolacího soudu, že proto, poněvadž koupě na straně žalovaného není obchodem, žalovaný jest oprávněn, namítati, že byl zkrácen nad polovici pravé ceny (§ 934 obč. zák.). Námitka ta jest předpisy čl. 286 a 277 obch. zák. vyloučena. Čl. 286 obch. zák. praví ovšem jen, že obchodnímu jednání nelze odporovati pro zkrácení nad polovici, vztahuje se tedy jen na obchody, ale, poněvadž neobsahuje nic o tom, že se vztahuje jen na toho z obou smluvníků, na jehož straně jest jednání obchodem, platí podle čl. 277 obch. zák. též při právních jednáních, které jsou obchodem jen na straně jednoho smluvníka, pro oba smluvníky, nehledíc k tomu, na straně kterého z nich jsou obchodem. Platí tudíž v souzeném případě též pro žalovaného. Úvahy odvolacího soudu o tom, že se takto nespravedlivě zkracuje na svých právech smluvník, který není obchodníkem, nemohly by, ani kdyby byly správné, býti rozhodnými, by zákonu byl dáván jiný smysl, než který vyplývá z vlastního smyslu slov v jejich souvislosti a z jasného úmyslu zákonodávce. O tom, že též dobytek může býti předmětem obchodu podle čl. 271 čís. 1 obch. zák. nemůže býti vážně pochybováno, neboť i dobytek jest hmotnou věcí movitou. Jak by z toho, že pro spory o vady dobytka jsou příslušné okresní soudy a že o vadách dobytka jest jednáno v občanském zákoníku, nikoli v obchodním zákoně, mělo býti usuzováno, že dobytek není předmětem obchodu, nelze pochopiti, vždyť před obchodní soudy (§ 51 j. n.) nepatří všechny spory z obchodů a podle čl. 1 obch. zák. platí i ve věcech obchodních podpůrně občanský zákon.

Čís. 9750.

Předpis § 170 čís. 5 ex. ř. platí též ohledně příslušenství vydražené nemovitosti.

(Rozh. ze dne 20. března 1930, R II 17/30).

Žalující firma dodala Karlu J-ovi americká kamna, vyhradivši si k nim vlastnictví až do úplného zaplacení kupní ceny. Dříve než byla kupní cena za kamna žalobkyni zaplacena, vydražil žalovaný dům Karla J-a, v němž byla kamna postavena. Žalovaný zdráhal se vydati žalobkyni kamna, maje za to, že jich nabyl exekuční dražbou jako příslušenství vydražené nemovitosti. Žalobu o vydání kamen procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc prvému soudu, by ji, vyčkaje pravomoci, znovu prodal a rozhodl. Nejvyšší soud zrušil usnesení odvolacího soudu a uložil mu, by, nehledě k důvodům, z nichž zrušil rozsudek prvního soudu, znovu rozhodl o odvolání. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Prvý soud posuzoval věc s hlediska § 367 obč. zák., leč toto zákonné ustanovení se na souzený případ nehodí, poněvadž žalovaný se proti vlastnické žalobě hájil námitkou, že vlastnictví amerických kamen, o něž ve sporu jde, nabyt ve veřejné dražbě příklepem jako příslušenství domu, tedy jako součásti nemovitosti. Nelze tudíž v souzeném případě použití předpisu § 367 obč. zák. platícího při nabytí věcí movitých, nýbrž jest věc posuzovati podle příslušných ustanovení exekučního řádu a tu přichází především v úvahu předpis § 170 čís. 5 ex. ř., podle něhož jest veškerá práva k nemovitosti, která by nedopouštěla její dražby, ohlásiti u soudu nejpozději při dražebním roku před počátkem dražby, jinak by již nemohla býti uplatňována k této nemovitosti na újmu bezelstného vydražitele. Co jest takto stanoveno ve příčině nemovitosti samé, platí též o jejím příslušenství, jehož vlastnictví nabývá bezelstný vydražitel příklepem současně s vlastnictvím nemovitosti (§§ 237, 156 ex. ř., Neumann Komentář k ex. ř. 1928 str. 594). Poněvadž žalobce ve sporu ani netvrdil, že právo vlastnické ke sporným kamnům v exekučním řízení u soudu včas (§ 170 čís. 5 ex. ř.) ohlásil, jest podle toho, co tuto uvedeno, řešiti především otázku, zda žalovaný nabyt sporných kamen jako příslušenství domu příklepem ve veřejné dražbě na tuto nemovitost, a bude-li tato otázka zodpovězena kladně, jest řešiti otázku další, zda žalovaného jest považovati za bezelstného vydražitele kamen.

Čís. 9751.

Pro nárok bývalých zaměstnanců na zabraném majetku, kteří byli osobou hospodařící na zabraném majetku podle ujednání se Státním pozemkovým úřadem převzati do služby, proti hospodařící osobě na odbytné, ježto prý jí byli bezdůvodně propuštěni, jest pořad práva přípustným.

Ustanovení úmluvy o úpravě mzdových poměrů zemědělského dělnictva, jímž byly spory ze služebního (námezdního) poměru přikázány paritní komisi pro zemědělskou práci, zřízené při okresní politické správě, zakládá jen nepřislušnost dovolaného soudu, nikoliv nepřípustnost pořadu práva.

(Rozh. ze dne 20. března 1930, R II 83/30.)

Žalobci byli zaměstnání na zabraném velkostatku. Při převzetí velkostatku Státním pozemkovým úřadem převzal žalovaný, hospodařící na převzatých zabraných nemovitostech, žalobce do služeb. Poněvadž prý žalovaný žalobce bezdůvodně propustil, domáhali se na něm náhrady škody. Námitce nepřípustnosti pořadu práva soud první stolice vyhověl a žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku nepřípustnosti pořadu práva. D ů v o d y: Jde o náhradu škody pro porušení námezdní smlouvy, kteráž otázka jest upravena předpisy všeobecného